

**PICURI DE ÎNȚELEPCIUNE
SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ
IZVORUL... TĂMĂDUIRII**

1. „Aceasta este o sărbătoare care se prăznuiește de către creștinii ortodocși, în prima vineri din săptămâna de după Sf. Paști, numită și "Săptămâna Luminată". Ea este dedicată Maicii Domnului și este strâns legată de Învierea Domnului Hristos. Pare a fi o sărbătoare mică, totuși este foarte importantă, întrucât ne arată poziția Maicii Domnului în lucrarea mântuirii. Odată cu primul Paște, Maica Durerii devine Maica bucuriei sfinte, care răspândește pretutindeni sămânța învierii și a vieții. Sărbătoarea de astăzi ne amintește de o minune săvârșită prin apa unui izvor, prin mijlocirea Maicii Domnului. Peste acel izvor, s-a construit o biserică numită "IZVORUL TĂMĂDUIRII". Acest izvor material ne arată Izvorul cel viu al mântuirii noastre, pe Maica Domnului, la care găsește speranță, mângâiere și încurajare tot sufletul întristat și necăjit".

+ + +

2. „Părinții Sinodului ecumenic din Efes (431) ne-au învățat să ne adresăm Preacuratei astfel: "PREASFÂNTĂ MARIE, MAICA LUI DUMNEZEU, ROAGĂ-TE PENTRU NOI PĂCĂTOȘII". Încă din primele veacuri creștine, Maica Domnului se bucura de o cinstită aleasă în lumea creștină, care o socotește cea dintâi rugătoare și mijlocitoare înaintea Prea Sfintei Treimi. Pictorii se inspiră din cea mai ideală frumusețe pentru ca s-o zugrăvească și îngenunchează când îi pictează fața. Poeții îi dedică cele mai adânci și mai sublime versuri. Oratorii și sciitorii bisericești, precum și Sfinții Părinți, în scrierile și cuvântările lor, se întrec spre a-i împleni cele mai frumoase cununi de laudă. Națiunile, țările, orașele, cetățile, cetele călugărești, familiile creștine, credincioșii o aleg ocrotitoare a lor pe aceea care este "plină de har" și "binecuvântată între femei". Poporul român care s-a născut creștin, aduce la picioarele Maicii Domnului cele mai sfinte sentimente de recunoștință pentru felul în care a lucrat ea în mijlocul acestui neam".

Pop Irineu (1953-),
Arhiepiscop de Alba Iulia, cărturar creștin.

+ + +

3. „MAICA DOMNULUI" este mana duhovnicească cu care s-a hrănit neamul nostru românesc, în veacurile zdruncinatei sale epopei. Pe Născătoarea de Dumnezeu cu dumnezeiescul prunc la sân au zugrăvit-o de-a pururi iconarii noștri, au învăluit-o în nourii de tămâie și de rugăciune preoții noștri, au privit-o în catapeteasmă părinții noștri, au ținut-o sub căpătâi mamele noastre, au iubit-o și sărutat-o copiii noștri, au implorat-o și și au preacinstit-o neam de neamul nostru. Așa ne-au dat-o apostolii străvechi, care ne-au venit de peste Dunăre și din Bizanț. Așa ne-a învățat Biserica dreptmăritoare și adevărată a Răsăritului. Așa s-a încheiat psihologia noastră și evlavlia noastră".

Gala Galaction (Grigore Pișculescu), (1879-1961),
scriitor și preot ortodox, profesor de teologie, traducător
de Biblie în limba română

P.S. „Fără Dumnezeu și religie, adică fără teama și respectul lui Dumnezeu, UNDE ar ajunge omenirea? Cea mai fericită zi din viața mea a fost atunci când, mic copil fiind, mergeam la Sfânta Biserică și am primit Sfânta Împărtășanie. Evanghelia nu este numai o

carte, ci ființă, cu o lucrare și o putere care biruie totul”. Napoleon Bonaparte-Împărat al Franței (1769-1821).

Părintele Ilie